

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 20 april 1920 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner om revision av gällande lagbestämmelser emot fylleri och dryckenskap.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, K. A. Nilson, Antonsson, Björnsson*), Klefbeck, Edward Larson, Reuterskiöld*), Holmström, Jonsson i Hökhult, Engberg, Olsson i Rösta*) och Thore*).

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Till lagutskott hava hänvisats motionerna i första kammaren nr 78 av herr *Thulin*, med instämmanden av herrar *K. G. Westman*, *Anders Örne*, *Axel Vindahl*, *K. J. Ekman* och *Ernst Klefbeck*, samt nr 133 av herrar *von Koch* och *Petrén, Alfred*. I dessa motioner, vilka i ett sammanhang behandlats av sammansatt bevillnings- och första lagutskott, hemställas

av herr *Thulin*, att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte skyndsammast möjligt låta verkställa utredning om revision av gällande lagbestämmelser emot fylleri och dryckenskap samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen gäve anledning;

samt av herrar *von Koch* och *Petrén*, att riksdagen måtte besluta att med beaktande av vad i motionen anförts hos Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte för innevarande riksdag framlägga förslag till lagbestämmelser och andra effektiva åtgärder i syfte dels att bekämpa olaglig tillverkning och försäljning av rusdrycker och dels att åstadkomma ett strängare beivrande av fylleriförseelser.

Beträffande de skäl, motionärerna anført till stöd för sina ifrågasvarande yrkanden, hänvisar utskottet till motionerna.

Då den av herrar von Koch och Petrén gjorda hemställan, i vad den avser åtgärder mot olaglig tillverkning och försäljning av rusdrycker, är föremål för öfvervägande inom utskottet i annat sammanhang, upptager utskottet här nedan till behandling blott den del av motionen som, i likhet med herr Thulins motion, avser åstadkommande av ett strängare beivrande av fylleriförseelser.

Såsom i herrar von Kochs och Petréns motion anförts, har, enligt av socialstyrelsen upprättad statistik, under de två senast förflutna åren en oroväckande stegring av antalet fylleriförseelser ägt rum. Detta beklagliga faktum synes för statsmakterna innebära en maning att se till, vilka skärpta åtgärder lämpligen må kunna vidtagas till bekämpande av fylleriet. I sådant avseende har i sistnämnda motion påvisats, hurusom en stor del av samtliga fylleriförseelser orsakats av den för närvarande över hela vårt land förekommande olaga tillverkningen och försäljningen av rusdrycker. En effektiv lagstiftning till bekämpande av sistnämnda slag av förseelser torde därför även vara ett kraftigt verkande medel till minskande av antalet fylleriförseelser. Såsom ovan antytts, förehar utskottet jämväl till behandling motionsvis väckta förslag i denna riktning.

Emellertid torde även andra åtgärder mot fylleriet vara av behovet påkallade. Sålunda kan den gällande straffsatsen för fylleriförseelser eller böter från och med fem till och med femtio kronor, med nuvarande låga penningvärde, knappast anses vara ägnad att i någon högre grad verka återhållande på vederbörande eller att hos honom tillräckligt kraftigt inskräpa samhällets krav på anständigt uppförande på offentliga platser. Utskottet anser det därför, i likhet med motionärerna, vara önskvärt, att jämväl en revision av gällande lagbestämmelser mot fylleri och dryckenskap kommer till stånd.

Vid en dylik revision, som synes utskottet böra företagas utan samband med den pågående omarbetningen av strafflagen, bör emellertid, enligt utskottets förmenande, ej blott erforderlig höjning av bötessatsen äga rum, utan jämväl undersökas, huruvida och i vad mån bestämmelserna i kungl. förordningen den 16 november 1841 emot fylleri och dryckenskap kunna tarva en omarbetning. Även torde härvid böra tagas under öfvervägande det önskemål, som av riksdagen uttalats i skrivelse nr 123 den 16 april 1918 eller att lagen angående behandling av alkoholister må utsträckas att omfatta jämväl den, som är hemfallen åt dryckenskap och upprepade gånger dömts till ansvar för fylleri.

I anledning av ifrågavarande motioner, till den del de i detta

sammanhang varit föremål för behandling, och på grund av vad ovan anförts, får utskottet alltså hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t ville skyndsammast möjligt låta verkställa utredning om revision av gällande lagbestämmelser emot fylleri och dryckenskap samt för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan giva anledning.

Stockholm den 19 april 1920.

På det sammansatta utskottets vägnar:

JAKOB PETERSSON.
